

P o s u d e k

na diplomovou práci Pavly Č u ř í k o v é napsanou na téma „Morální a materiální satisfakce v občanském právu“ (stran 92; připojen seznam použitých zkratk, literatury, judikatury, jakož i anglické resumé)

Předložená diplomová práce obsahuje – kromě úvodu a závěru – osm koncentrovaně traktovaných kapitol.

V nich diplomantka vyčerpává komplexně zvolené téma své diplomové práce, tj. morální a materiální satisfakci v občanském právu. Diplomantka nejprve logicky vymezuje oba základní pojmy, tj. morální a materiální satisfakci, aby se dále po velmi stručném historickém vývoji věnovala těžišti svého uvažování, tj. důkladnému rozboru platné osobnostněprávní úpravy a jejich jednotlivých prvků. Bylo celkem přirozené, že diplomantka - vedle primárního zaměření na vlastní problematiku morálního a materiálního zadostiučinění - věnovala svou pozornost i dalším prvkům odpovědnostního osobnostněprávního vztahu podle § 11 a 13 ObčZ, tj. neoprávněnosti zásahu a příčinné souvislosti.

Diplomantčiny výklady svědčí o jejím bezvadném přehledu po zkoumané problematice, o velmi solidním ovládnutí příslušné pozitivněprávní úpravy, jakož i o důkladné znalosti příslušné odborné literatury a judikatury. Lze předpokládat, že k tomu přispěla i její účast na vědeckém semináři z občanského práva hmotného.

Za zvláštní pozitivum diplomové práce považuji důkladný a hlavně poměrně samostatný rozbor otázek výše náhrady nemajetkové újmy v penězích a jejího určení. Diplomantka přitom správně zdůrazňuje

jednotlivá zákonná kritéria určující tuto výši s tím, že soud má ovšem možnost přihlédnout při určení konečné výše peněžitého zadostiučinění i k dalším relevantním okolnostem jednotlivého individuálního případu.

Diplomantka si v této souvislosti postěžovala jednak na to, že oprávněné osoby při zásahu do jejich osobnosti někdy požadují jako peněžitou satisfakci jen poměrně malé částky, které podle ní neumožňují potřebnou diskreci soudu, jednak, a to na druhé straně, že naopak požadují zjevně přemrštěné peněžité zadostiučinění. Diplomantka kritizuje - a myslím, že správně - úlohu odvolacích soudů, které se při určení výše peněžité satisfakce pohybují celkově spíše na nižším stupni jeho přisuzování.

Pokud v této souvislosti diplomantka již vzpomíná zmíněnou omezenost diskrece soudů, majíc zřejmě na zřeteli, že soudy v těchto případech nemají možnost překročit návrhy účastníků (§ 153 odst. 2 osř), byl bych pro účely ústní obhajoby rád zabývat se zároveň dovětkem cit.

ustanovení, podle kterého „z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahů mezi účastníky“. Má tento dovětek význam pro posuzovanou otázku či nikoliv?

Předností diplomové práce je i výklad diplomantky o spojení osobnostního nároku na peněžitou satisfakci s nárokem na náhradu škody způsobenou na zdraví, právě tak jako solidní rozbor speciální úpravy této otázky v oblasti mediálního práva i autorského práva.

Diplomová práce je zakončena zajímavou a samostatnou úvahou diplomantky o úpravě ochrany osobnosti fyzické osoby *de lege ferenda*, což oceňuji. Diplomantka si klade otázku, zda by nebylo namístě všechny protiprávní zásahy dotýkající se osobnosti fyzické osoby zahrnout pod

pojem škody a následně z toho dovodit i určité procesní závěry (příslušnost soudu) anebo zda ponechat zřejmě ze systémového hlediska institut ochrany osobnosti nadále v rámci úvodních ustanovení občanského zákoníku. Při ústní obhajobě bude namísto zabývat se otázkou, jaké ^{z právního hlediska} ze systémového hlediska hledat u osobnostněprávních vztahů optimální řešení.

Závěrem posudku je třeba konstatovat, že jde o diplomovou práci přemýšlivou, samostatnou, která na celkově velmi dobré kvalitativní úrovni zpracovává sice dílčí, avšak pro soukromý život lidí aktuální a významnou otázku občanského práva.

Předběžně práci hodnotím : výborně

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc